¹Acht Jahre alt war Josia, da er König ward, und regierte einunddreißig Jahre zu Jerusalem²und tat, was dem HERRN wohl gefiel, und wandelte in den Wegen seines Vaters David und wich weder zur Rechten noch zur Linken.³Denn im achten Jahr seines Königreichs, da er noch jung war, fing er an zu suchen den Gott seines Vaters David, und im zwölften Jahr fing er an zu reinigen Juda und Jerusalem von den Höhen und Ascherabildern und Götzen und gegossenen Bildern⁴und ließ vor sich abbrechen die Altäre der Baalim, und die Sonnensäulen obendrauf hieb er ab. und die Ascherabilder und Götzen und gegossenen Bilder zerbrach er und machte sie zu Staub und streute sie auf die Gräber derer, die ihnen geopfert hatten, und verbrannte die Gebeine der Priester auf ihren Altären und reinigte also Juda und jerusalem, dazu in den Städten Manasses, Ephraims, Simeons und bis an Naphthali in ihren Wüsten umher. Und da er die Altäre und Ascherabilder abgebrochen und die Götzen klein zermalmt und alle Sonnensäulen abgehauen hatte im ganzen Lande Israel, kam er wieder gen Jerusalem.8Im achtzehnten Jahr seines Königreichs, da er das Land und das Haus gereinigt hatte, sandte er Saphan, den Sohn Azaljas, und Maaseja, den Stadtvogt, und Joah, den Sohn Joahas, den Kanzler, zu bessern das Haus des HERRN, seines Gottes. Und sie kamen zu dem Hohenpriester Hilkia; und man gab ihnen das Geld, das zum Hause Gottes gebracht war, welches die Leviten, die an der Schwelle hüteten, gesammelt hatten von Manasse, Ephraim und von allen übrigen

كَانَ يُوشِيًّا ابْنَ ثَمَانِيَ سِنِينَ حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ إِحْدَى اللَّهِ وَمَلَكَ إِحْدَى وَتَلاَثِينَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ. 2وَعَمِلَ الْمُسْتَقِيمَ فِي عَيْنَي الرَّبِّ، وَسَارَ فِي طُرُق دَاوُدَ أَبِيهِ، وَلَمْ يَحِدْ يَمِيناً وَلاَ شمَالاً. وَفِي السَّنَةِ الثَّامِنَةِ مِنْ مُلْكُهِ إِذْ كَانَ بَعْدُ فَتِيَّ، ابْتَدَأُ يَطْلُبُ إِلَهَ دَاوُدَ أَبِيهِ. وَفِي السَّنَةِ الثَّانِيَةِ عَشَرَةَ ابْتَدَأُ يُطَهِّرُ يَهُوذَا وَأُورُشَلِيمَ مِنَ الْمُرْتَفَعَاتِ وَالسَّوَارِي وَالنَّمَاثِيلِ وَالْمَسْبُوكَاتِ. وَهَدَمُوا أَمَامَهُ مَذَابِحَ الْبَعْلِيمِ، وَتَمَاثِيلَ الشَّمْسِ الَّتِي عَلَيْهَا مِنْ فَوْقُ قَطَعَهَا، وَكَسَّرَ السَّوَارِيَ وَالتَّمَاثَيلَ وَالْمَسْبُوكَاتِ وَدَقُّهَا وَرَشَّهَا عَلَى قُبُورِ الَّذِينَ ذَبَحُوا لَهَا. وَأَحْرَقَ عِظَامَ الْكَهَنَةِ عَلَى مَذَابِحِهِمْ وَطُهَّرَ يَهُوذَا وَأُورُشَلِيمَ. ُوفِي مُدُن مَنَسَّى وَأَفْرَابِمَ وَشَمْعُونَ إِلَى نَفْتَالِي مَعَ خَرَائِيهَا حَوْلَهَا هَدَمَ الْمَذَابِحَ وَالسَّوَارِيَ وَدَقَّ التَّمَاثِيلَ نَاعِماً، وَقَطَعَ جَمِيعَ بِّمَاثِيلِ الشَّمْسِ ۚ فِي كُلِّ أَرْضِ إِسْرَائِيلَ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى أُورُ شَلِيمَ. 8 وَفِي السَّنَةِ النَّامِنَةَ عَشَرَةَ مِنْ مُلْكِهِ يَعْدَ أَنْ الأَرْضَ وَالْبَنْتَ، أَرْسَلَ شَافَانَ بْنَ أَصَلْبَا وَمَعْسِيًّا رَئِسَ الْمَدِينَةِ وَيُوآخَ يْنَ يُوآخَازَ الْمُسَجِّلَ لأَجْلِ تَرْمِيمٍ َىْتِ الرَّبِّ اللهِهِ. فَحَاءُوا إِلَى حِلْقِيًّا الْكَاهِنِ الْعَظيمِ وَأَعْطُوهُ الْفضَّةَ الْمُدْخَلَةَ الِّي بَنْتِ اللَّهِ الَّتِي حَمَعَهَا اللاُّوبُّونَ حَارِسُو الْيَابِ مِنْ مَنَسَّى وَأَفْرَابِمَ وَمِنْ بَقِيَّةِ إِسْرَائِيلَ وَمِنْ كُلِّ يَهُوذَا وَبنْيَامِينَ، ثُمَّ رَجَعُوا إِلَى أُورُ شَلْيِمَ. 10 وَدَفَعُوهَا لأَيْدي عَامِلي الشَّغْلِ الْمُوَكِّلِينَ في ِ الرَّبِّ، فَدَفَعُوهَا لِعَامِلِي الشَّغْلِ الَّذِينَ كَانُوا يَعْمَ بَيْتِ الرَّبِّ لأَجْلِ إِصْلاَحِ الْبَيْتِ وَتَرْمِيمِهِ. أَوَأَعْطُوهَا لِلنَّجَّارِينَ وَالْبَنَّائِينَ لِيَشْتَرُوا حِجَارَةً مَنْحُوتَةً لِلوُصَـل وَلأجْـل تَسْـقِيف الْـبُيُوت الّتِـي أَخْرَبَهَـا مُلُ بَهُوذَا.¹²وَكَانَ الرِّحَالُ بَعْمَلُونَ الْغَمَلَ بِأَمَانَة، وَعَلَيْر وُكَلاَءُ يَحَثُ وَعُوبَدْيَا اللاَّويَّانِ مِنْ بَنِي مَرَارِي وَزَـَ اللاَّوبِّينَ كُلِّ مَاهِر بِٱلاَتِ الْغِنَاءِ.13وَكَانُوا عَلَى الْحُمَّالِ وَوُكَلَاءَ عَلَى كُلِّ عَامِل شُعْلِ في خِدْمَة فَخِدْمَة. وَكَانَ منَ اللَّاوِيِّينَ كُتَّابٌ وَعُرَفَاءُ وَبَوَّابُونَ 14وَعِنْدَ إِخْرَاجِهِم شَرِيعَةِ الرَّبِّ بِيَد مُوسَى. 15فَقَالَ حِلْقِيًّا لِشَافَانَ الْكَاتِبِ، قَدْ وَحَدْثُ سِفْرَ الشِّرِيعَة في بَنْتِ الرَّبِّ. وَسَلَّمَ حِلْقِيَّا السِّفْرَ إِلَى شَافَانَ. 16فَحَاءَ شَافَانُ بِالسِّفْرِ إِلَى الْمَلكِ وَقَالَ، كُلِّ مَا أَسْلِمَ لِيَدِ عَبِيدِكَ هُمْ يَفْعَلُونَهُ. 17 وَقَدْ أَفْرَ الْفِضَّةَ الْمَوْجُودَةَ فِي بَيْتِ الرَّبِّ وَدَفَعُوهَا لِيَدِ الْوُكَلاَءِ

in Israel und vom ganzen Juda und Benjamin und von denen, die zu Jerusalem wohnten: 10 und sie gaben's den Werkmeistern, die bestellt waren am Hause des HERRN. Die gaben's denen, die da arbeiteten am Hause des Herrn, wo es baufällig war, daß sie das Haus besserten, ¹¹ nämlich den Zimmerleuten und Bauleuten, gehauene Steine zu kaufen und Holz zu Klammern und Balken an den Häusern, welche die Könige Juda's verderbt hatten. 12 Und die Männer arbeiteten am Werk treulich. Und es waren über sie verordnet Jahath und Obadja, die Leviten aus den Kindern Meraris, Sacharja und Mesullam aus den Kindern der Kahathiten, das Werk zu treiben (und waren alle Leviten, die des Saitenspiels kundig waren). ¹³Aber über die Lastträger und Treiber zu allerlei Arbeit in allen ihren Ämtern waren aus den Leviten die Schreiber, Amtleute Torhüter. 14 Und da sie das Geld herausnahmen, das zum Hause des HERRN eingelegt war, fand Hilkia, der Priester, das Buch des Gesetzes des HERRN, das durch Mose gegeben war. 15 Und Hilkia antwortete und sprach zu Saphan, dem Schreiber: Ich habe das Gesetzbuch gefunden im Hause des HERRN. Und Hilkia gab das Buch Saphan. 16 Saphan aber brachte es zum König und gab dem König Bericht und sprach: Alles, was unter die Hände deiner Knechte gegeben ist, das machen sie. ¹⁷Und sie haben das Geld zuhauf geschüttet, das im Hause des HERRN gefunden ist, und haben's gegeben denen, die verordnet sind, und den Arbeitern. ¹⁸Und Saphan, der

ْ وَيَد عَامِلِي الشُّغْلِ. ¹⁸ وَأَخْبَرَ شَافَانُ ِ الْكَاتِبُ الْمَلِكَ، ِ قَدْ أُعْطَانِي حِلْقِيًّا الْكَاهِنُ سِفْراً. وَقَرَأَ فِيهِ شَافَانُ أَمَامَ الْمَلكُ. 19 فَلَمَّا سَمِعَ الْمَلـكُ كَلاَمَ الشَّرِيعَـة مَـزَّقَ ثِيَابَهُ، 20 وَأَمَرَ الْمَلكُ حِلْقيًّا وَأَخِيقَامَ بْنَ شَافَانَ وَعَبْدُونَ يْنَ مِيخَا وَشَافَانَ الْكَاتِبَ وَعَسَابًا عَيْدَ الْمَلكِ، [[الْهَبُوا اسْأَلُوا الرَّبَّ مِنْ أَجْلِي وَمِنْ أَجْلِ مَنْ بَقِيَ مِنْ إِسْرَائِيلَ وَيَهُوذَا عَنْ كَلاَمِ السِّفْرِ الَّذِي وُجِدَ، لأَنَّهُ عَظَيمٌ غَضَتُ الرَّبِّ الَّذِي انْسَكَتَ عَلَيْنَا مِنْ أَجْلَ أَنَّ آبَاءَتَا لَمْ يَحْفَظُوا كَلاَمَ الرَّبِّ لِيَعْمَلُوا حَسَبَ كُلِّ مَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي هَذَا السِّفْرِ. 22 فَذَهَبَ حِلْقيًّا وَالَّذِينَ أَمَرَهُمُ الْمَلِكُ إِلَى خَلْدَةَ النَّبيَّةِ امْرَأَةِ شَلُّومَ بْن تُوقَهَةَ بْن حَسْرَةَ حَارِسَ النِّيَّابِ، وَهِيَ سَاكِنَةٌ فِي أُورُشَلِيمَ فِي الْقِسْمِ الثَّانِيَ، وَكَلَّمُوهَا هَكَذَا. 23فَقَالَتْ لَهُمْ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، قُولُوا لِلرَّاجُلِ الَّذِي أَرْسَلَكُمْ إِلَىَّ.²⁴هَكَذَا ۖ قَالَ الرَّبُّ، هَئَنَذَا حَالَتُ شَرّاً عَلَى هَذَا اَلْمَوْضِعِ وَعَلَى سُكّانِهِ، جَمِيعَ اللَّعَنَاتِ الْمَكْثُونَةِ فِي السِّفْرِ اَلَّذِي قَرَأُوهُ أَمَامَ مَلكَ يَهُوذَا.25 مِنْ أَحْلِ أَنَّهُمْ تَرَكُونِي وَأَوْقَدُوا لِآلِهَهَ أَحْرَى لِيَغِيظُونِي بِكُلِّ أَعْمَالِ أَيْدِيهِمْ. وَيَنْسَكِبُ غَضَبِي عَلَى هَذَا اِلْمَوْضِعِ وَلاَ يَنْطَفِئُ. 26ُوَأُمَّا مَلِكُ يَهُوذَا الَّذِي أَرْسَلَكُمْ لتَسْأَلُوا مِنَ الرَّبِّ، فَهَكَذَا تَقُولُونَ لَهُ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ مِنْ جِهَةِ الْكَلاَمِ الَّذِي سَمِعْتَ،27مِنْ أَجْل أَنَّهُ قَدْ رَقَّ قَلْبُكَ، وَتَوَاضَعْتَ أَمَامَ اللَّه حِينَ سَمِعْتَ كَلاَمَهُ عَلَى هَذَا الْمَوْضِعِ وَعَلَى سُكَّانِهِ، وَتَوَاضَعْتَ أَمَامِي وَمَرَّقْتَ ثِيَابَكَ وَبَكَيْتَ أَمَامِي يَقُولُ الرَّبُّ، قَدْ سَمِعْتُ أَنَا أَنْضاً. 28 هَنَنَذَا أَضُمُّكَ إِلَى آبَائِكَ فَتُضَمُّ إِلَى قَبْرِكَ بِسَلاَمٍ، وَكُلُّ الشُّرِّ الَّذِي أَجْلِبُهُ عَلَى هَذَا الْمَوْضِعِ وَعَلَى سُكَّانِهُ لاَ تَرَى عَسْنَاكَ. فَرَدُّوا عَلَى الْمَلكِ الْحَوَاتِ. 29وَأَرْسَلَ الْمَلِكُ وَجَمَعَ كُلَّ شُيُوخ يَهُوذَا وَأُورُشَلِيمَ³⁰َوَصَعِدَ الْمَ إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ مَعَ كُلِّ رجَالٍ يَهُوذَا وَسُكَّانِ أُورُشَلِيمَ وَالْكَهَنَةِ وَاللَّاوِيِّينَ وَكُلِّ الشَّعْبَ مِنَ الْكَبيرِ إِلَى الصَّغِيرِ، وَقَرَأ فِي آذَانِهَمْ كُلَّ كَلاَم سِفْرَ الْعَهْدِ الَّذِيَ وَٰجِدَ فِي بَيْتِ الرَّبِّ 31 وَوَقَفَ الْمَلِكُ عَلَى مِنْبَرِهِ وَقَطَعَ عَهْداً أَمَامَ الرَّبِّ لِلدُّهَابِ وَرَاءَ الرَّبِّ وَلِحِفْظِ وَصَايَاهُ وَشَهَادَاتِهِ وَفَرَائِضِهِ بِكُلِّ قَلْبِهِ وَكُلِّ نَفْسِهِ، لِيَعْمَلَ كَلاَمَ الْعَهْدِ إِلْمَكْتُوبِ فِي هَذَا السِّفْرِ.³²َ وَأَوْقَفَ كُلَّ الْمَوْجُودِينَ فِي أُورُ شَلِيمَ وَبِنْيَامِينَ، فَعَملَ سُكَّانُ أُورُ شَلِيمَ حَسَبَ عَهْد اللَّه إِلَه آبَائِهِمْ. 33 وَأَزَالَ يُوشيَّا جَمِيعَ الرَّجَاسَاتِ مِنْ الأرَاضِي الَّتِي لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، وَجَعَلَ جَمِيعَ الْمَوْجُودِينَ فِي أُورُ شَلِيمَ ۚ يَعْبُدُونَ ۚ الرَّبِّ إِلَهَهُمْ. كُلَّ أَيَّامِهِ لَمْ يَحِيدُوا

مِنْ وَرَاءِ الرَّبِّ إِلَهِ آبَائِهِمْ.

Schreiber, sagte dem König an und sprach: Hilkia, der Priester, hat mir ein Buch gegeben. Und Saphan las daraus vor dem König. 19 Und da der König die Worte des Gesetzes hörte, zerriß er seine Kleider. 20 Und der König gebot Hilkia und Ahikam, dem Sohn Saphans, und Abdon, dem Sohn Michas, und Saphan, dem Schreiber, und Asaja, dem Knecht des Königs, und sprach: 21 Gehet hin und fraget den HERRN für mich und für die übrigen in Israel und Juda über die Worte des Buches, das gefunden ist; denn der Grimm des HERRN ist groß, der über uns entbrannt ist, daß unsre Väter nicht gehalten haben das Wort des HERRN, daß sie täten, wie geschrieben steht in diesem Buch.²²Da ging Hilkia hin samt den andern, die der König gesandt hatte, zu der Prophetin Hulda, dem Weibe Sallums. des Sohnes Thokehaths, des Sohnes Hasras, des Kleiderhüters, die zu Jerusalem wohnte im andern Teil, und redeten solches mit ihr.²³Und sie sprach zu ihnen: So spricht der HERR, der Gott Israels: Saget dem Manne, der euch zu mir gesandt hat:²⁴So spricht der HERR: Siehe, ich will Unglück bringen über diesen Ort und die Einwohner, alle die Flüche, die geschrieben stehen in dem Buch, das man vor dem König Juda's gelesen hat, 25 darum daß sie mich verlassen haben und andern Göttern geräuchert, daß sie mich erzürnten mit allerlei Werken ihrer Hände. Und mein Grimm ist entbrannt über diesen Ort und soll nicht ausgelöscht werden.²⁶Und zum König Juda's, der euch gesandt hat, den HERRN zu fragen, sollt ihr also sagen: So spricht der HERR, der

Gott Israels, von den Worten, die du gehört hast: ²⁷Darum daß dein Herz weich geworden ist und hast dich gedemütigt vor Gott, da du seine Worte hörtest wider diesen Ort und wider die Einwohner, und hast dich vor mir gedemütigt und deine Kleider zerrissen und vor mir geweint, so habe ich dich auch erhört, spricht der HERR.²⁸Siehe, ich will dich sammeln zu deinen Vätern, daß du in dein Grab mit Frieden gesammelt werdest, daß deine Augen nicht sehen all das Unglück, das ich über diesen Ort und die Einwohner bringen will. Und sie sagten's dem König wieder.²⁹Da sandte der König hin und ließ zuhauf kommen alle Ältesten in Juda und Jerusalem. 30 Und der König ging hinauf ins Haus des HERRN und alle Männer Juda's und Einwohner zu Jerusalem, die Priester, die Leviten und alles Volk, klein und groß: und wurden vor ihren Ohren gelesen alle Worte im Buch des Bundes, das im Hause des HERRN gefunden war. 31 Und der König trat an seinen Ort und machte einen Bund vor dem HERRN, daß man dem HERRN nachwandeln sollte, zu halten seine Gebote, Zeugnisse und Rechte von ganzem Herzen und von ganzer Seele, zu tun nach allen Worten des Bundes, die gechrieben standen in diesem Buch. 32 Und er ließ in den Bund treten alle, die zu Jerusalem und in Benjamin vorhanden waren. Und die Einwohner zu Jerusalem taten nach dem Bund Gottes, des Gottes ihrer Väter. 33 Und Josia tat weg alle Greuel aus allen Landen der Kinder Israel und schaffte, daß alle, die in Israel gefunden wurden, dem HERRN, ihrem Gott, dienten. Solange Josia lebte, wichen sie nicht von dem

2 Chronicles 34

HERRN, ihrer Väter Gott.